

РЕШЕНИЕ

№ 328

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11721** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и съобразно дадени в определение № 2906 от 21.03.2023 г. по адм. дело № 2358/2023 г. на ВАС, VI о. задължителни указания относно правната квалификация на търсената от А. Д. М. съдебна защита, предявена с жалба срещу 1. неформален отказ на ръководителя на ОЗД/ДСП – К. село от 11.11.2021 г., да му бъде предоставен достъп до досието на малолетната му дъщеря А. М., както и достъп до досиетата на всички други административни производства, водени от ОДЗ/ДСП – К. село, касаещи лично него и неговата дъщеря, 2. формален отказ – получен чрез имейл на 02.08.2021 г., да му бъде предоставен достъп до същите данни; и 3. неформален отказ от 06.08.2021 г. на ОДЗ/ДСП – К. село по същия въпрос.

В жалбата се твърди, че на 11.11.2021 г. А. М., заедно със свидетеля Й. С., посетил сградата на ОДЗ/ДСП – К. село с намерение да се запознае с всички преписки на разположение на тази администрация, като се срещнал с ръководителя на ОДЗ-К. село – г-жа Р., която му обяснила, че такава възможност ще му бъде предоставена, но не в този ден, тъй като е нужно присъствието на юрист. Г-н М. счита, че няма обективна причина да му бъдат поставяни такива условия, т.к. преписките били на разположение на административния орган. На следващо място, твърди се, че е подал молба до директора на ДСП – К. село с вх. № СЛ/Д-С-КС/647-022/04.03.2021 г. с искане да му бъде предоставен достъп до досието по отворен случай на неговата дъщеря А. М.. С последващо писмо, изпратено на 09.03.2021 г. с вх. № СЛ-Д-С-КС/647-025 отново

поискал да получи информация за всички административни преписки, водени от ДСП/ОДЗ – К. село. Във връзка с тези молби получил отговор с изх. № СЛ-Д-С-КС/647-043/23.03.2021 г., който бил обжалван пред АССГ и впоследствие отменен. След съдебното решение жалбоподателят получил обаждане от длъжностно лице по защита на личните данни от ЦУ на АСП. Било уговорено жалбоподателят да осъществи контакт с ръководителя на ОДЗ/ДСП – К. село за получаване на достъп до исканите преписки. Твърди се, че на същата дата М. уведомил ОДЗ/ДСП – К. село, че ще посети администрацията на 04.08.2021 г., но получил отговор, че това може да се случи най - рано на 06.08.2021 г., което е възприето от жалбоподателя като фактически отказ да бъдат изпълнени искания, за които законът вменява задължения за изпълнение, произтичащо от чл. 34, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 8 и чл. 12 АПК. На 06.08.2021 г. жалбоподател посетил сградата на ОДЗ-К. село, при което служител – С. П., в присъствието на А. И., съставила протокол, с който е констатирано, че на г-н М. му се осигурява достъп до „копирано досие“, касаещо дъщеря му А.. Жалбоподателят твърди, че липсвал опис на документите, липсвал „първоначален документ“ за разпределение на социален работник по случая, липсвала номерация на документите. Добавя, че е подписал протокола със забележка, т.к. не бил убеден, че преписката е предоставена в цялост. Възразява, че за запознаване с документацията му бил предоставен 1 час, който бил недостатъчен. Жалбоподателят категоризира изискването за индивидуализиране на документите, чието копие иска, като отказ на администрацията за предоставяне на социалната преписка. В тази насока подробно са описани възприетите от г-н М. факти по време на посещенията му и водената кореспонденция с ОДЗ/ДСП – К. село.

Ответникът – директорът на ДСП – К. село, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна – А. А. М., се представлява от служебно назначен от съда на основание чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето, вр. чл. 23, ал. 1 и чл. 21, т. 3 от Закона за правната помощ (ЗПП), особен представител – адв. К., която аргументира позиция за неоснователност на оспорването. Посочва, че административният орган е действал в защита на правата и интересите на детето, познавайки в пълнота семейната история в производствата, в които детето е било въвличано от страна на двамата родители. Позовава се на справката от Софийски районен съд за образуванията по инициатива и между родителите дела по Закона за защита от домашното насилие. Акцентира на издадената на 30.08.2022 г. от 117 състав на СРС заповед за незабавна защита, според която бащата А. М. е задължен да се въздържа от насилие спрямо майката и детето А. А. М.. Претендира разноси.

Административен съд София – град, III отделение, 75^{-ти} състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят А. Д. М. е баща на малолетната А. А. М., на чието име се води социално досие при ответника в ДСП/ ОДЗ – К. село. Достъпът до него е заявен от жалбоподателя с молба с вх. № СЛ/Д-С-КС/647-022 на 04.03.2021 г. и писмо с вх. № СЛ/Д-С-КС/647-025/09.03.2021 г. По молбата е издаден отказ, който е отменен с решение № 4766/16.07.2021 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 3664/20212 г. Последвала е вътрешна кореспонденция с длъжностно лице по защита на личните данни и след повторно заявено от жалбоподателя искане за предоставяне на достъп до социалната преписка на детето е заявена позиция от

длъжностните лица в ДСП, че е необходимо технологично време за организиране на достъпа и такъв ще му бъде предоставен от 06.08.2021 г. Считайки, че достъпът следва да се осигури по всяко време в рамките на работния ден на администрацията, г-н М. изпратил ново писмо с искане за запознаване с преписката, касаеща социалната услуга на дъщеря му. На 06.08.2021 г. жалбоподателят посетил сградата на ДСП К. село, за които посещения са съставени Протоколи от същата дата – л. 131-133. Видно от Работен протокол от 06.08.2021 г. – 12.00 ч. (л. 132), ищецът е уведомен, че разполага с един час, за да се запознае с преписката. Последният поискал копие от цялата преписка, тъй като нямал възможност да я прегледа в момента. Пъпълнил заявление, че желае достъп до „цялото досие“ (л. 30). Протоколът е подписан от С. П. – соц. работник ОДЗ, Т. Р. – началник ОДЗ, Д. О. – соц. работник ОДЗ и А. И. – соц. работник ОДЗ. С протокола се удостоверява, че на жалбоподателя е осигурен достъп до копираното досие, със заличени лични данни на малолетната А. М.. Протоколът е подписан от социалните работници И. и П., а г-н М. отказал да го подпише, като е посочил, че са му представени копия, без опис и не бил убеден, „че това са изчерпателните документи от досието“. Отказът на жалбоподателя да се запознае с документите е удостоверен с протокол (л. 130), подписан от социалните работници П. и О., както и началник ОДЗ – Т. Р.. На 11.11.2021 г. жалбоподателят отново посетил ДСП/ОДЗ – К. село, при което бил насочен към юриконсулт за уточняване на времето и начина, по който ще му бъде предоставена преписката. Свидетел на това посещение бил разпитания в с.з. Й. С., който по това време бил в дирекцията по лична работа. Недоволен от това развитие на отношенията с ответника, на 16.11.2021 г. А. М. обжалвал пред АССГ отказа, подавайки жалба, по която е образувано и настоящото съдебно производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Оспорването е процесуално допустимо, но разгледано по същество е неоснователно.

Защитата срещу неоснователни бездействия на административен орган за извършване на фактически действия е уредена в раздел II, глава XV от АПК. Съгласно чл. 256, ал. 1 и ал. 2 АПК бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. Неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежи на оспорване в 14-дневен срок от подаването на искане до органа за извършването му.

В конкретния случай, между страните не е спорно, че ответникът е сезиран с искане от жалбоподателя, като родител на малолетната А. М., да му бъдат предоставени документи от досието, касаещи дъщеря му. Искането е основано на разпоредбата на чл. 34, ал. 1 АПК, която в случая съдът намира за неприложима, т.к. нормата касае производството по издаване на административен акт, каквото конкретното не е. Независимо от това съдът намира, че основанието в искането на г-н М. е нормативно предвидено и принципно дължимо от ответника.

Законът за закрила на детето (ЗЗДет.) урежда правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по закрила на детето, както и участието на юридически лица и физически лица в такива дейности. Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗЗДет. всеки родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете може да иска и да

получава съдействие от органите по този закон, сред които и дирекция "Социално подпомагане" (Арг.: чл. 6, т. 2 ЗЗДет.). Родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, имат право да бъдат информирани и консултирани за всички мерки и действия, предприемани по този закон, с изключение на случаите, когато всяко дете има право да бъде информирано и консултирано от органа за закрила на детето и без знанието на родителите му или на лицата, които полагат грижи за отглеждането и възпитанието му, ако това е необходимо с оглед защита по най-добър начин на неговите интереси и уведомяването им би засегнало тези интереси, и могат да поискат промяна на мерките при изменение на обстоятелствата (чл. 8, ал. 2 ЗЗДет.).

При тази регламентация и по аргумент от чл. 3 от Закона за лицата и семейството в случая г-н М. като родител на малолетната А. М. може и има право да изисква съдействие от органите по Закона за закрила на детето, сред които и ДСП, за получаване на достъп до досието и информация, касаеща дъщеря му А.. Това гарантирано от закона право на родителя на достъп до социалната преписка на детето не се оспорва от ответника и не е предмет на настоящото производство. Спорно е дали, след като е предявено по съответния ред – с искане до ДСП, същото е удовлетворено, респ. достъпът е обективно, действително предоставен или е формиран отказ чрез бездействие, срещу което жалбоподателят допустимо се брани по реда на чл. 256 АПК.

Съгласно установените по делото факти съдът намира, че в случая не е налице укоримо по смисъла на чл. 256, ал. 2 АПК неизпълнение на изискуемо фактическо действие, което обуславя неоснователност на инициираното оспорване. На жалбоподателя фактически не е отказан достъп до социалното досие на дъщеря му, нито е препятстваната възможността да се снабди с документи от него. Субективните му възприятия и съмнения за пълнотата на материалите не обуславят формирането на неизпълнение от страна на органа. Друго не следва от разпита на свидетеля Й. С., чиито показания единствено потвърждават извода, че не е налице отказ, реализиран с неоснователно бездействие, а жалбоподателят възразява срещу времето и начина, по който следва да се предоставят съответните документи. Настоящият състав намира, че действително за подготовката на административната преписка е необходимо технологично време, поради което непредставянето ѝ непосредствено след поискване, било то устно или писмено, не съставлява отказ. Липсата на такъв пряко се опровергава и от съставените от длъжностните лица работни протоколи, които отразяват действията по предоставяне на преписката на жалбоподателя. Ето защо съдът намира за неоснователна претендираната от него по реда на чл. 256 АПК съдебна защита.

Направеното от адв. К. - особен представител на А. М., искане за определяне на възнаграждение за положения труд пред настоящата инстанция, е неоснователно. Правната помощ на страната е предоставена на основания чл. 15, ал. 1 ЗЗДет, вр. чл. 23, ал. 1 и чл. 21, т. 3 ЗПП, в който случай възнаграждението за оказаната от особения представител правна помощ се определя и е платимо, не от съда, а съгласно чл. 39 ЗПП - от Националното бюро за правна помощ въз основа на отчет на адвоката по чл. 38 ЗПП и решение на председателя на НБПП. В този смисъл е и трайно установената практика на ВКС, обективизирана в определение № 188/16.06.2017 г. по ч. гр. дело № 1663/2017 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, определение № 722/10.11.2015 г. по ч. гр. дело № 4299/2015 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, определение № 380/25.07.2016 г. по ч. гр.

дело № 2562/2016 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, определение № 104/24.03.2015 г. по гр. дело № 5111/2014 г. на III-то гр. отд. на ВКС, определение № 155/02.06.2016 г. по ч. гр. дело № 2016/2016 г. на I-во гр. отд. на ВКС, определение № 61/26.01.2012 г. по ч. търг. дело № 10/2012 г. на I-во търг. отд. на ВКС, определение № 786/21.06.2011 г. по гр. дело № 74/2011 г. на III-то гр. отд. на ВКС и др.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение 75^{-ти} състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Д. М. срещу 1. неформален отказ на ръководителя на ОЗД/ДСП – К. село от 11.11.2021 г., да му бъде предоставен достъп до досието на малолетната му дъщеря А. М., както и достъп до досиетата на всички други административни производства, водени от ОЗД/ДСП – К. село, касаещи лично него и неговата дъщеря; 2. формален отказ – получен чрез имейл на 02.08.2021 г., да му бъде предоставен достъп до същите данни; и 3. неформален отказ от 06.08.2021 г. на ОЗД/ДСП – К. село по същия въпрос.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: